

d

1. Áld-jad, én lel - kem, a di - cső - ség e - rős ki - rá - lyát!
 Ö - né - ki meny - nye - i ka - rok - kal e - gyütt zengj há - lát!
 Zú - gó ha - rang, É - nek és or - go - na - hang,
 Mind az ö szent ne - vét áld - - - ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!

Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.

Nagy irgalmát

Naponként tölti ki rád:

Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,

Elkísér utadon, tőle van testi épséged.

Sok baj között

Erőd volt és örömed:

Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,

Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.

Lásd: mit tehet

Jóságos Lelke veled,

És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!

Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!

El ne feledd:

Napfényed Ő teneked!

Őt áldjad örökké! Ámen.